läinud heitnud Kristu surnu ajemele magama. Tükkele aega pärast tulnud surnu lagaji Kristu juure, näinud et mees ees olnud, tahtnud kinnutada, aeanud silmad suureks, mees ei ole aga kartnud, siis hakanud palima, hullamees, tule eest ära, mull ei ole mitte aega kuked hakkawad laulma, siis ei tohi mina enam väljas olla. Mees ütelnud wastu, ei tule; ütle enne kus ja käisile. Surnu ütelnud, külas on pulmad, ma käisin pulmas, nok mini nüüd wälje. Ei taha, ütle mis ja kegi jääl ütelnud mees Kristus. Ma suretajsin noormehe ja noorika mölemad ära, nok hoija nüüd eest ära, ütelnud surnu. Ei hoija, ütle kuidas ja neid suretajsid, ütelnud mees. Surnu, ma lasksin mölemil hane suletäie weed Korazolakonsowalt wälja, siis surnud nad ära, nok mini nüüd eest ära. Ei taha, ütelnud mees; ütle kes neid saab weel elusse äratada. Surnu; saab küll, kui weri jälle tagasi lastakse, siis tousewad nad elusse, mini nüüd eest ära, kuked hakkawad praega laulma. Ei taha ütle kus ja suled werega sannud, ütelnud mees. Surnu; Suled on pohjapool aedadäästa jees, kolm wakka hommikupoolt nurgast, nok lase nüüd mind siisse. Mees; Ei lase weel, mul on siin öjde hää olla, ütle kummas on noorneke kumnees noorika weri? Surnu. Mustera on noorneke, walgem noorikuweri. Nüüd ei olnud wanam midagi küsida, läinud kiirustusi wälja, surnu läinud innast kiirustusi, läas kukkunud lompsti pääle, küsi waeunud haarda tagasi ja ei ole ajet järele jäänud kuhi ta siisse läinud, sellesama korraga laulnud kuked.

Mees läinud jälle nawarünkale magama, hommikul koidwaeal läinud ta ülesse ja läinud külasse, pulmatalusse, ajinud were suled aedäräästast wälja pitsnud kaksu, läinud tuppa pulma rahwa juure, seretanud ja küsinud, mis sindud teil siin on, pulmad wöi, aga näikse nagu kurwad olema. Talusja ütelnud, meil pidid ika pulmad olma, kallis külamees, aga nüüd on meil kahed matsed, noormees ja noorik surid mölemad täna öösi äkiste ära. Mees küsinud neid näha, kui ta aende juure saanud ütelnud ta, mis teie mulle annate, kui ma nad ülesse ärataan; Talusja ütelnud, meie anneks kuik oma warandust sellele kes nad ülesse ärataks, aga see on wist wäimata, nüüd pulma rahwa seas raemud ka seda lugu, aga mees ei ole sest üktigi hoolinud, wöttnud taskust suled ja lasnud were konsa alla sisse, kus mölemil weel ajet tunda olnud, surnud

ärganud sellesama korraga elusse. Pulmarahwa ja talusja room olnud suur, tahtnud mehele päälju maksta, see ei ole aga midagi wöttnud, waid läinud rutto ära linna oma asju tallitama; ei ole lasgnud ennast tänadagi.

5. Kodukäija ja kundid.

Mees tulnud öhtu pimedas heina koormaga metsest kodupoole, äkitselt tahtnud hobune koormaga lõhkuma hakata, mees aeanud tagasi, üks walge naesterahwas jooksnud temale jürgi ja kaks kunti järel, kui ta läge jaanud, karanud koorma otsa ülesse, teine kunt ajinud teise poole koorma kõrwa. Naesterahwas hakanud koorma otses kuntu angutama, kuts sah see läll (jalg) kuts sah teine läll, aga kuts ei saa kummagit läll. Hobune hakanud wäsima, ei ole jöudnud enam koormad wedada, siis märganud mees et see kodukäija on, käändnud küllaku pääle koormaümber, siis olnud kundi hommaste läpin korra weel ja kundid läinud ära, naesterahwas olnud kadunud. Mees ei ole koormad üksinda ülesse saanud, tõnmanud hobese eest lahti ja kiirutanud ratsa kodu, hommikul kui järele läinud, siis näinud et lumi koorma äärest finine olnud.

6. Mees ja kodukäija.

Üks mees läinud öhtu ämariku aeal linna poole, hobesega tühja wankriga, olnud weel arwata paarwersta linna, kui ta näinud et üks walge lehm teeääres jöonud. Kui mees sinna kohta saanud, olnud lehm kadunud ja äkitselt tõkkinud üks naesterahwas tema wankri kõrwa, walge riie olnud õlede pääl, teine jalg olnud ülewel, ja ühe ainsa palaga jooksnud, suured silmad olnud, ütelnud, külamees wöta mind ka pääle, ja tahtnud aga wankrisse karata, mees hakanud tuliste hobesi aeama, mida enam ta aeanud seda liigidamale ta tulnud ja silmad läinud ika suuremaks, ütelnud aga ika, wöta mind ka pääle, wiimaks hakanud mees piitsaga wastu pekma, see olnud pihlakast sarrega, siis jäänud kaugemalle, (sest et kodukäijad pihlaka puud kartwad)